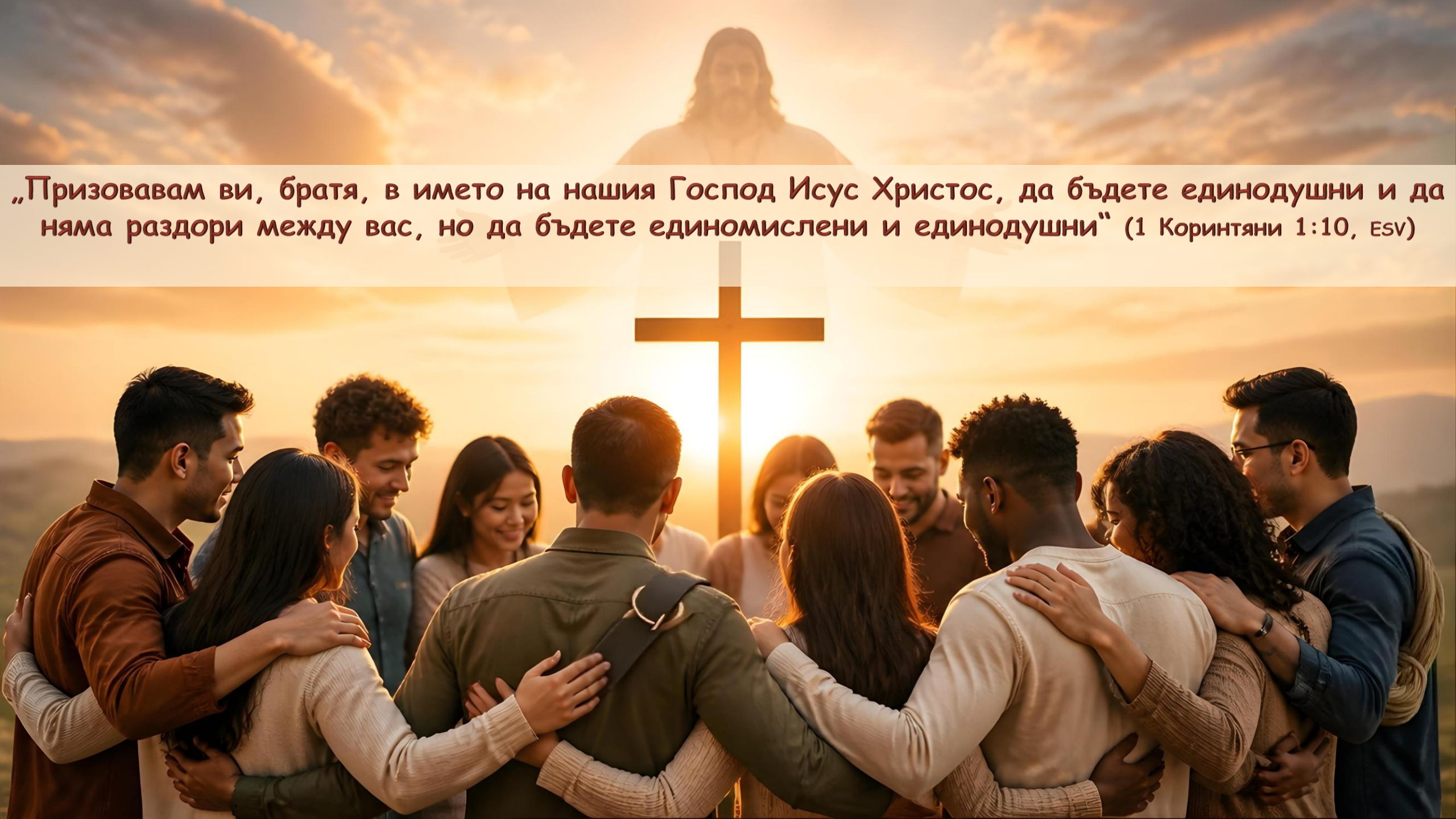

★ЕДИНСТВО В ХРИСТОС★

„Призовавам ви, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, да бъдете единомислени и да няма раздори между вас, но да бъдете единомислени и единомислени“ (1 Коринтяни 1:10, ESV)

След като поздравява коринтяните и ги хвали за духовния им растеж, Павел преминава към първия от проблемите, засягащи тази църква: липсата на единство. В посланията до коринтяните, както и в другите, които Павел е написал, виждаме как той ни дава насоки за решаване на този проблем, който може да засегне и днешните църкви. Едно нещо е ясно от самото начало: единството в църквата не може да бъде постигнато чрез човешки усилия. Само като се фокусираме върху Исус, можем да постигнем единство.

➡ Проблеми, които водят до разединение:

➡ Разделения и спорове

➡ Как да поддържаме единството:

➡ Единство в Исус

➡ Мъдрост и зрелост

➡ Служение и смирение

➡ Уважение към водачите

ПРОБЛЕМИ, КОИТО ВОДЯТ ДО РАЗЕДИНЕНИЕ

РАЗДЕЛЕНИЯ И СПОРОВЕ

„Моля ви, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, да бъдете единомислени и да няма разделения между вас, но да бъдете единомислени и единомислени.“

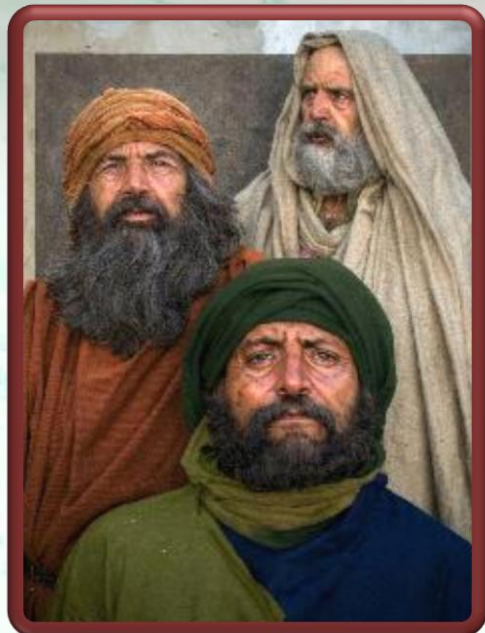
(1 Коринтяни 1:10)

Какви бяха разделенията, които съществуваша в църквата в Коринт (1 Кор. 1:12)?

През Коринт бяха минали различни водачи и всеки вярващ имаше свой любим проповедник (Павел, Аполос, Петър...). Това беше стигнало дотам, че да породи спорове между тях (1 Кор. 1:11).

Без да осъзнават, че всички проповядват едно и също послание, те се фокусираха върху несъществени аспекти (1 Кор. 3:5-8).

Постепенно това се отрази на живота на църквата (1 Кор. 3:3). Липсата на единство наруши празнуването на Господната вечеря (1 Кор. 11:33), а те стигнаха дори дотам, че да се съдят един друг в съда (1 Кор. 6:1).

КАК ДА ПОДДЪРЖАМЕ ЕДИНСТВОТО

ЕДИНСТВО В ИСУС

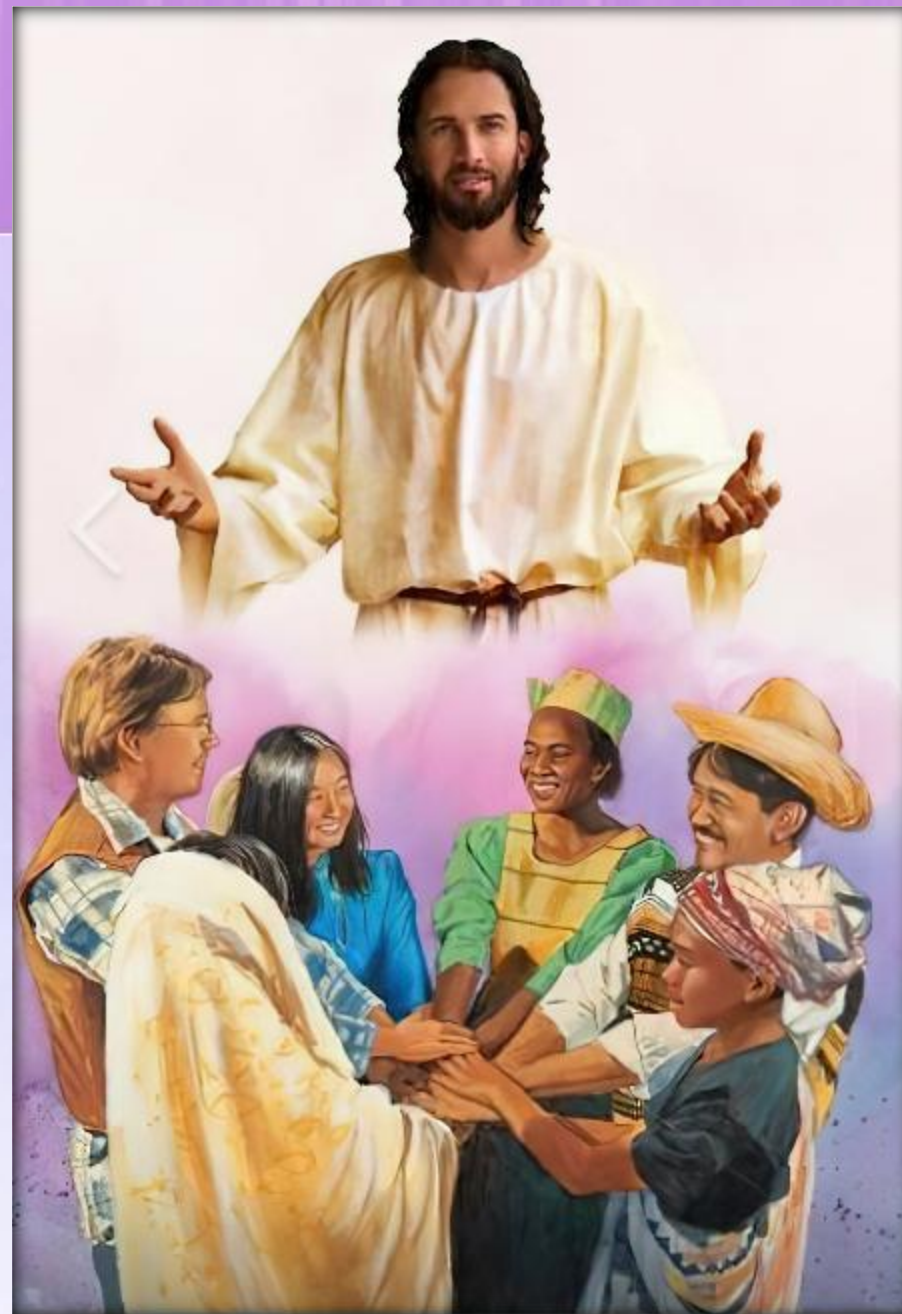
„Бог е верен, Който ви е призовал в общение със Своя Син, Исус Христос, нашия Господ.“ (1 Коринтяни 1:9)

„Христос ли е разделен? Павел ли е бил разпънат за вас? Или сте се кръстили в името на Павел?“ (1 Коринтяни 1:13). С тези въпроси Павел иска да ги накара да се замислят.

Единството може да бъде постигнато само като приемем Исус за наш Господ. Единството не се постига чрез придържане към мислите или идеите на някой брат или сестра, нито чрез образуване на затворени групи. Но единството в Исус не е еднообразие. То не означава, че всички мислим еднакво за всичко или че всички действаме по един и същ начин.

Малките различия в мненията, различните дарби, които всеки притежава, когато са съсредоточени върху Христос, вместо да пораждат разединение, пораждат единство (1 Кор. 12:12-13, 25, 27).

Единството в църквата се постига само чрез умиране за себе си и живот за Исус.

МЪДРОСТ И ЗРЕЛОСТ

„Братя и сестри, не мога да се обръщам към вас като към хора, които живеят по Духа, а като към хора, които все още са светски – просто бебета в Христос.“ (1 Коринтяни 3:1)

Павел нарича незрелите християни „деца в Христос“, „плътски“ (1 Коринтяни 3:1).

Този тип християни се фокусират повече върху хората, отколкото върху Исус.

Когато на някои лидери се придава прекомерно значение за сметка на други, се образуват групи, които разделят църквата. Това е резултат от незрелостта.

Затова Павел ни приканва да достигнем зрелост в Христос (1 Коринтяни 2:6).

Незрели

Те са като деца
(1 Кор. 3:1)

Хранят се с мляко
(1 Кор. 3:2)

Те са плътски
(1 Кор. 3:3)

Те се влияят от
мненията на
другите (1 Кор. 3:4)

Възрастни

Те са възрастни
(1 Кор. 14:20)

Те ядат твърда
храна (Евр. 5:14)

Те са духовни
(1 Кор. 2:13)

Те притежават
духовно различие
(1 Кор. 2:14)

СЛУЖЕНИЕ И СКРОМНОСТ

„Ето как трябва да ни възприемате: като слуги на Христос и като хора, на които са поверени тайните, които Бог е открил.“ (1 Коринтяни 4:1)

Точно както днес, така и през първи век хората са били разделени от политически, философски, религиозни и други убеждения. Как можем да предотвратим този начин на мислене да проникне в църквата и да създаде разделение?

Нагласата на лидера играе значителна роля. Църковните лидери трябва да са наясно със своята роля на настояници. Те не са собственици на църквата; те просто я управляват за Христос. Ръководител на църквата е Исус, а всички останали я ръководят като „слуги на Христос“ (1 Кор. 4:1). Слугата, който управлява, трябва да се държи така, както се държи неговият Господ: винаги готов смирено да се посвети на служението на другите (Фил. 2:3-8).
Какво единство би имало в църквата, ако всички – не само лидерите, а всеки един член – действаха по този начин?

УВАЖЕНИЕ КЪМ РЪКОВОДИТЕЛИТЕ

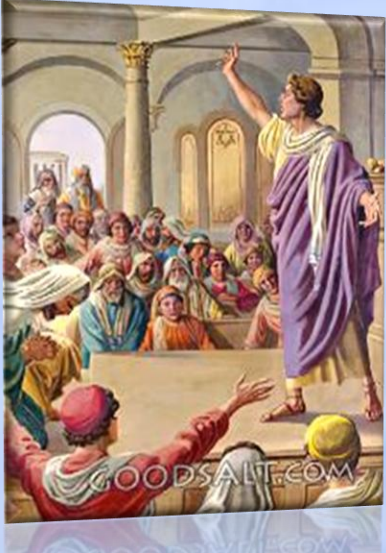
„От настойниците се изисква да бъдат намерени верни.“ (1 Коринтяни 4:2)

Наличието на съперничества и фракции около лидерите не означава, че трябва да ги отхвърляме. Напротив, Павел подкрепяше и защитаваше служението на Аполос и неговата работа в Коринт (1 Кор. 3:5-6; 4:6; 16:12).

Когато лидерите действат вярно, те са достойни за почит (1 Кор. 4:2; 1 Тим. 5:17). Но дори когато не получават тази почит, те остават верни, защото знаят, че именно самият Бог, а не хората, трябва да ги съди (1 Кор. 4:3-4).

Християнските лидери следват стъпките на Исус, като са готови да страдат за своите братя и сестри и дори, ако е необходимо, да умрат за своето служение (1 Кор. 4:11-13; 2 Кор. 11:23-28).

Нито лидерите, нито членовете са призвани да се борят или да спорят помежду си, а да се обединят в прославянето на Исус и проповядването на посланието на кръста.

Франк и Уолтър Бонд бяха първите мисионери в Испания. Уолтър загина за вярата си в Хаен през 1914 г.

„Нищо не може да усъвършенства съвършеното единство в църквата, освен духът на христоводното търпение. Сатана може да сее раздор; само Христос може да хармонизира противоречащите си елементи... Когато вие, като отделни служители на църквата, обичате Бога над всичко и ближния си като себе си, тогава няма да има напрегнати усилия за постигане на единство, ще има единство в Христос, ушите, които биха докладвали, ще бъдат затворени и никой няма да повдига упрек срещу ближния си. Членовете на църквата ще ценят любовта и единството и ще бъдат като едно голямо семейство. Тогава ще носим пред света свидетелството, което ще потвърди, че Бог е изпратил Своя Син в света.“

Е. Г. Уайт (Отразяване на Христос, 5 юли)